

הַלְבוֹת נְזִירוֹת פָּרֶק ו

א. נָזִיר שֶׁשָּׁתָה יַיִן, וְאָכַל יוֹצֵא מִן הַגֶּפֶן אֶפְלוּ יָמִים רַבִּים אֵינוֹ סוֹתֵר מִיָּמֵי נְזִירוֹתוֹ, אֶפְלוּ יוֹם אֶחָד; וְכֵן אִם גָּלַח מֵעוֹט שְׁעָרָא רִאשׁוֹ, בֵּין בְּשִׁגְגָה בֵּין בְּזָדוֹן. נִתְּגַלַּח רַב רִאשׁוֹ בֵּין בְּתַעַר, בֵּין כְּעֵין תַּעַר וְלֹא נִשְׁאַר מִן הַשְּׁעָרוֹת כְּדֵי לַכּוֹף רִאשׁוֹן לְעִיקָרָן, בֵּין בְּזָדוֹן בֵּין בְּשִׁגְגָה, אֶפְלוּ גָלַחוּהוּ לְסֻטִּים בְּאַנֶּס הָרִי זֶה סוֹתֵר שְׁלוֹשִׁים יוֹם, עַד שִׁיִּהְיֶה לוֹ פָּרַע; וְאַחֵר כֶּךָ מִתְּחִיל לַמָּנוֹת.

ב. פִּיצָד: נָדָר נְזִירוֹת מֵאָה יוֹם, וְלֹא־אֲחֵר עֶשְׂרִים יוֹם נִתְּגַלַּח רַב רִאשׁוֹ הָרִי זֶה שׁוֹהָה שְׁלוֹשִׁים יוֹם, עַד שִׁירְבָה שְׁעָרָא רִאשׁוֹ, וְאַחֵר הַשְּׁלוֹשִׁים יוֹם, מוֹנֶה שְׁמוֹנִים יוֹם תְּשֻׁלוּם יָמֵי נְזִירוֹתוֹ; וְכָל אוֹתָן הַשְּׁלוֹשִׁים יוֹם כָּל דְּקָדוּקֵי נְזִירוֹת עָלָיו, אֲלֹא שְׂאִין עוֹלִין לוֹ מִן הַמִּנִּין.

ג. נָזִיר שֶׁנִּטְמָא בֵּין בְּזָדוֹן בֵּין בְּשִׁגְגָה, וְאֶפְלוּ טַמְאוּהוּ גוּיִים בְּאַנֶּס סוֹתֵר הַכֹּל, וּמִגְלַח תְּגַלַּחַת טַמְאָה, וּמִבִּיא קִרְבָּנוֹת טַמְאָה; וּמִתְּחִיל לַמָּנוֹת יָמֵי נְזִירוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר "וְהַיָּמִים הָרִאשׁוֹנִים יִפְלוּ" (במדבר ו, יב). וְאֶפְלוּ נִטְמָא בְּיוֹם מְלֹאת יָמֵי נִזְרוֹ בְּסוֹף הַיּוֹם, סוֹתֵר הַכֹּל.

ד. נִטְמָא אַחֵר יוֹם מְלֹאת, שֶׁהוּא יוֹם הַבָּאת קִרְבָּנוֹת טַהֲרָה אֵלוּ לֹא נִטְמָא סֵתֵר שְׁלוֹשִׁים יוֹם בְּלִבָּד. וְכִיצַד יַעֲשֶׂה: מִבִּיא קִרְבָּנוֹת טַמְאָה כְּשִׁיטָהּ, וּמִגְלַח תְּגַלַּחַת טַמְאָה; וּמִתְּחִיל לַמָּנוֹת נְזִירוֹת שְׁלוֹשִׁים יוֹם, וּמִגְלַח תְּגַלַּחַת טַהֲרָה, וּמִבִּיא קִרְבָּנוֹת טַהֲרָה. וְאִם נִטְמָא אַחֵר שֶׁנִּזְרַק עָלָיו אֶחָד מִן הַדָּמִים, אֵינוֹ סוֹתֵר כָּלוּם; אֲלֹא מִבִּיא שְׂאֵר קִרְבָּנוֹת טַהֲרָה שְׁלוֹ, כְּשִׁיטָהּ.

ה. נִטְמָא בְּיוֹם שְׁלֹא־חָרָיו, שֶׁהוּא יוֹם שְׂרָאוֹי לְגַדֵּל שְׁעָרָא אֵלוּ גָלַח אַחֵר מְלֹאת הָרִי זֶה אֵינוֹ סוֹתֵר כָּלוּם, וְאִף עַל פִּי שְׁעָדִין לֹא גָלַח: שֶׁהָרִי שְׁלֵמָה הַנְּזִירוֹת, וְכָל הַנִּטְפָּל לָהּ.

ו. נִטְמָא בְּיוֹם שְׁנֵדָר, אוֹ בְּשָׁנִי אֵינוֹ סוֹתֵר, אֲלֹא מִשְׁלִים עֲלֵיהֶם אַחֵר שִׁיבִיא קִרְבָּנוֹ: שֶׁנֶּאֱמַר "וְהַיָּמִים הָרִאשׁוֹנִים יִפְלוּ" (במדבר ו, יב), עַד שִׁיִּהְיוּ שָׁם יָמִים רִאשׁוֹנִים. לְפִיכָךְ אִם נִטְמָא מִשְׁלִישִׁי וְהִלָּאָה, סוֹתֵר כָּל הַקּוֹדֵמִין.

ז. נָדָר בְּנִזְיָר, וְהוּא טַמָּא מֵת חָלָה עָלָיו נְזִירוֹת; וְאִם נִטְמָא פַּעַם אַחֲרָת, אוֹ שָׁתָה יַיִן, אוֹ גָלַח לוֹקָה. וְאִם שָׁהָה בְּטַמְאָתוֹ כַּמָּה יָמִים, אֵין עוֹלִין לוֹ עַד שִׁיִּזְהַ שְׁלִישִׁי וּשְׁבִיעִי, וְיִטְבֹּל בְּשַׁבְּעֵי. וְיוֹם שְׁבִיעִי שְׁלוֹ, עוֹלָה לוֹ מִמִּנִּין נְזִירוֹת לְזֶה שְׁנֵדָר וְהוּא טַמָּא; אֲבָל נָזִיר טַהוֹר שֶׁנִּטְמָא, אֵינוֹ מִתְּחִיל לַמָּנוֹת אֲלֹא מִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה.

ח. מִי שְׁנֵדָר וְהוּא בְּבֵית הַקְּבָרוֹת, נְזִירוֹת חָלָה עָלָיו; וְאֶפְלוּ שָׁהָה שָׁם כַּמָּה יָמִים אֵין עוֹלִין לוֹ, וְלוֹקָה עַל שֶׁהִיתָ שָׁם. וְאִם הִתְרוּ בּוֹ שְׁלֹא יִזִּיר שָׁם, אֵינוֹ מִגְלַח שְׁעָרוֹ כְּשִׁיצֵא מִשָּׁם; וְאִם נִטְמָא שָׁם בְּבֵית הַקְּבָרוֹת בְּאַחַת מִן הַטַּמְאוֹת שֶׁהַנְּזִיר מִגְלַח עֲלֵיהֶן, אֵינוֹ מִגְלַח וְאֵינוֹ מִבִּיא קִרְבָּן טַמְאָה.

ט. נִכְנָס לְשֵׁם בְּשִׁדָּה תִּבְּהָ וּמִגְדָּל, וּבָא חֲבֵרוֹ וּפָרַע עָלָיו אֶת הַמַּעֲזֵבָה וְנִטְמָא אִף עַל פִּי שֶׁשָּׁהָה שָׁם, אֵינוֹ לוֹקָה; אֲבָל מִכֵּין אוֹתוֹ מִכַּת מְרֹדוֹת, אִם שָׁהָה.

י. יֵצֵא מִבֵּית הַקְּבָרוֹת, וְשָׁהָה יָמִים וַחֲזָר וְנִכְנָס אֵין אוֹתָן הַיָּמִים עוֹלִין לוֹ. יֵצֵא וְהִזָּה וְטָבַל וְטָהַר, וּמִנָּה יָמִים מִנְּזִירוֹתוֹ, וַחֲזָר

לְבֵית הַקְּבֻרֹת הָרִי אוֹתָן הַיָּמִים שְׁמָנָה עוֹלִין לוֹ: וְאָפְלוּ נִכְנָס בַּיּוֹם שְׁמִינִי שְׁלוֹ, הָרִי שְׁבִיעִי שְׁלוֹ עוֹלָה לוֹ מִן הַמִּנְיָן. וְאִם נִטְמָא שָׁם אַחֵר שְׁנִכְנָס, בְּאַחַת מִן הַטְּמָאוֹת שֶׁהַנָּזִיר מְגַלַּח עָלֶיהֶן מִבֵּיא קָרְבַּן טְמֵאָה, וְסוֹתֵר הַיָּמִים הַקּוֹדְמִין, וּמְגַלַּח תְּגַלַּחַת טְמֵאָה.

יא. תְּגַלַּחַת טְמֵאָה כִּיצַד הִיא: נָזִיר שֶׁנִּטְמָא בְּאַחַת מִן הַטְּמָאוֹת שֶׁהוּא מְגַלַּח עָלֶיהֶן, הָרִי זֶה מִזֶּה עָלָיו בְּשִׁלְשִׁי וּבְשִׁבְעִי, וּמְגַלַּח שְׁעָרָאֵשׁוּ בְּשִׁבְעִי, וְטוֹבֵל בְּשִׁבְעִי אַחֵר הַהִזְיָה כְּדָרָךְ כָּל טְמֵאֵי מֵת, וּמַעְרִיב שְׁמֵשׁוּ; וּמִבֵּיא קָרְבָּנוֹתָיו בְּשְׁמִינִי וְהֵן שְׁתֵּי תוֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה, אֶחָד לְעוֹלָה וְאֶחָד לַחֲטָאֹת, וְכִבֵּשׁ בֶּן שָׁנָתוֹ לְאַשָׁם. וְסוֹתֵר כָּל הַיָּמִים הַקּוֹדְמִין, וּמִתְחִיל לְמִנּוֹת נְזִירוֹתוֹ; וְאִם גָּלַח בְּשְׁמִינִי, מִבֵּיא קָרְבָּנוֹתָיו בּוֹ בַּיּוֹם.

יב. מֵאִמָּתִי מִתְחִיל לְמִנּוֹת, מְשִׁיבֵיא חֲטָאֹתוֹ; אֲבָל עוֹלָתוֹ וְאַשְׁמוֹ, אֵין מַעֲכָבִין אוֹתוֹ מִלְּמִנּוֹת. הָרִי שֶׁהִזָּה בְּשִׁלְשִׁי וּבְשִׁבְעִי, וְלֹא טָבַל וְנִתְאַחֵר כַּמָּה יָמִים כְּשִׁיטְבַל, יַעְרִיב שְׁמֵשׁוּ וְיִבֵּיא קָרְבָּנוֹתָיו לְמַחֵר.

יג. טָבַל וְהַעְרִיב שְׁמֵשׁוּ, וְאַחֵר קָרְבָּנוֹתָיו אֵינוֹ מִתְחִיל לְמִנּוֹת, עַד שְׁיִבֵּיא חֲטָאֹתוֹ; אֲבָל עוֹלָתוֹ וְאַשְׁמוֹ, אֵין מַעֲכָבִין אוֹתוֹ, כְּמוֹ שֶׁבִּאֲרָנוּ.

יד. כְּשֶׁמְגַלַּח הַנָּזִיר תְּגַלַּחַת טְמֵאָה אֵינוֹ צָרִיךְ לְגַלַּח פֶּתַח הַמִּקְדָּשׁ, וְלֹא לְהַשְׁלִיךְ שְׁעָרוֹ עַל הָאֵשׁ. וּבֵין שְׁגִלַּח בְּמִדִּינָה אוֹ בְּמִקְדָּשׁ, שְׁעָרוֹ אֲסוּר בַּהֲנִיָּה וְטַעוֹן קְבִירָה; וְאַפְרוֹ אֲסוּר, כְּאַפְרֵי כָּל הַנִּקְבְּרִין. וְהַמְגַלַּח בְּמִקְדָּשׁ אִם הִשְׁלִיכוֹ תַּחַת דּוֹד הָאֵשׁ, יָצָא.

טו. נָזִיר שֶׁנִּטְמָא טְמָאוֹת הַרְבֵּה בֵּין שְׁלֹא הִתְרוּ בּוֹ עַל כָּל אַחַת וְאַחַת, בֵּין שֶׁהִתְרוּ בּוֹ עַל כָּל אַחַת וְאַחַת אֵינוֹ מִבֵּיא עַל טְמָאוֹתָיו אֲלֹא קָרְבַּן אֶחָד. בַּמָּה דְּבָרִים אֲמוּרִים, שֶׁנִּטְמָא פַּעַם שְׁנִיָּה קֹדֶם שְׁיִבֵּיא קָרְבָּנוֹת טְמֵאָה הָרֵאשׁוֹנָה; וְאַף עַל פִּי שֶׁנִּתְאַחֵר כַּמָּה יָמִים אַחֵר טַהֲרָתוֹ קֹדֶם הִבָּאת חֲטָאֹתוֹ, וְנִטְמָא בְּאוֹתָן הַיָּמִים אֵינוֹ מִבֵּיא אֲלֹא קָרְבַּן אֶחָד. אֲבָל אִם נִטְמָא וְטַהֵר וְהִבֵּיא חֲטָאֹתוֹ, וְנִטְמָא פַּעַם שְׁנִיָּה אַחֵר שֶׁהִבֵּיא חֲטָאֹתוֹ אַף עַל פִּי שֶׁעֲדִין לֹא הִבֵּיא אֶשְׁמוֹ וְעוֹלָתוֹ, חֵיב בְּקָרְבָּנוֹת אַחֲרוֹת.

טז. נָזִיר שֶׁגָּלַח תְּגַלַּחַת טַהֲרָה, וְאַחֵר כֶּךָ נֹדַע שֶׁטְמָא הָיָה בְּתוֹךְ יָמֵי נְזִרוֹ אִם בְּטְמֵאָה יְדוּעָה נִטְמָא סוֹתֵר הַכֹּל, וּמִבֵּיא קָרְבָּנוֹת טְמֵאָה, וּמְגַלַּח תְּגַלַּחַת טְמֵאָה; וּמוֹנֶה נְזִירוֹת אַחֲרָת, וּמִבֵּיא קָרְבָּנוֹת טַהֲרָה.

יז. וְאִם בְּטְמָאת הַתְּהוֹם נִטְמָא, אֵינוֹ סוֹתֵר; וְדָבָר זֶה, הִלְכָה מִפִּי הַקְּבִלָּה. וְאִם עַד שְׁלֹא נִזְרַק עָלָיו אֶחָד מִן הַדָּמִים, נֹדַע שֶׁהוּא טָמֵא בֵּין בְּטְמֵאָה יְדוּעָה, בֵּין בְּטְמָאת הַתְּהוֹם סוֹתֵר הַכֹּל; נֹדַע לוֹ אַחֵר שֶׁנִּזְרַק אֶחָד מִן הַדָּמִים אַף עַל פִּי שְׁלֹא גָלַח הוֹאִיל וְטְמֵאָה שְׂאִינָה יְדוּעָה הִיא, אֵינוֹ סוֹתֵר.

יח. אֵיזוֹ הִיא טְמָאת הַתְּהוֹם כָּל שְׂאִין אָדָם מִכִּירָה, אֲפִלּוּ בְּסוֹף הָעוֹלָם. וְלֹא אָמְרוּ טְמָאת הַתְּהוֹם אֲלֹא לְמַת בְּלִבָּד; אֲבָל הָרוּג, לֹא שֶׁהָרִי יָדַע בּוֹ זֶה שֶׁהָרָגוֹ. נִמְצָא הֵמָּה גְלוּי, אֵין זֶה טְמָאת הַתְּהוֹם. נִמְצָא מְשַׁקֵּעַ בְּקִרְקַעִית מַעְרָה וְהַמִּים עַל גִּבּוֹ, הָרִי זֶה טְמָאת הַתְּהוֹם שְׂאִינָה יְדוּעָה; הָיָה טָמוּן בְּתֵבֶן אוֹ בְּצִרְרוֹת,

הרי זו טמאת התהום שאינה ידועה; היה טמון במים באפלה ובנקיית הסלעים, אינה טמאת התהום.

יט. נזיר שנטמא במת, וירד וטבל במערה, והביא קרבנות טמאה, ומנה נזירות וגלח תגלחת טהרה, ואחר כך נודע שמת היה משקע בקרקעית המערה כשירד לטבל אף על פי שהיא טמאה שאינה ידועה סתר הכל, מפני שהחזק לטמאה, וחזקת הטמא טמא, עד שיטהר ודאי.

כ. ירד להקר הרי זה טהור, עד שידע שנגע; נמצא המת צף על פני המים הרי זה בחזקת טמא, שחזקתו שנגע בזה שהוא צף.

הלכות נזירות פרק ז

א. יש טמאות מן המת שאין הנזיר מגלח עליהן, ולא סותר את הקודמין, ואף על פי שנטמא בהן טמאת שבעה: לפי שלא נאמר בו וכי יטמא לנפש, אלא "וכי ימות מת עליו" (במדבר ו, ט) עד שיטמא בטמאות שהן מעצמו שלמת, ואחר כך יביא קרבנות טמאה ויגלח תגלחת טמאה ויפלו כל הימים הראשונים.

ב. ואלו טמאות מן המת שהנזיר מגלח עליהן: על הנפל, ואפלו לא נתקשרו אבריו בגידין; ועל כזית מבשר המת; ועל כזית נצל; ועל עצמות שהן רב מנין העצמות, אף על פי שאין בהן רבע הקב, ועל עצמות שהן רב בנינו שלמת, ואף על פי שאין בהן רבע הקב, ועל חצי קב עצמות, אף על פי שאין בהן לא רב בנינו ולא רב מנינו וכל העצמות יהיו משלמת אחד, לא משני מתים; ועל השדרה הבאה ממת אחד; ועל הגלגלת שלמת אחד; ועל אבר מן המת הבא ממת אחד, ועל אבר מן החי מאדם אחד שיש עליהן בשר הראוי לעלות בו ארוכה בחי; ועל חצי לוג דם הבא ממת אחד; ועל מלוא חפנים רקב המת.

ג. איזה הוא נצל, זה בשר המת שנמוח ונעשה לחה סרוחה. ואין רקב המת מטמא, עד שיקבר ערם בארון שלשיש ויהיה פלו שלם: חסר ממנו אבר, או שנקבר בכסותו, או בארון שלעץ או שלמתכת אין לו רקב. ולא אמרו רקב אלא למת בלבד, להוציא הרוג שהרי חסר דמו.

ד. קברו שני מתים כאחד, או שגזזו שעריו או צפרניו וקברום עמו, או אשה עברה שמתה ונקברה ועברה במעיה אין הרקב שלהם מטמא; וכן אם טחן המת עד שנעשה רקב, אינו מטמא עד שירקיב מאליו.

ה. טחן את המת, והניח עפרו עד שהרקיב פלו, או שהרקיב כשהוא חי, ומת והרקיב הכל הרי זה ספק; ואם נטמא לרקב זה, הרי הוא ספק טמא. וכן אם נטמא ברבע עצמות הבאות משדרה, או מן הגלגלת באהלן הרי זה ספק טמא.

ו. כל אלו השתים עשרה טמאות שמנינו אם נגע נזיר באחת מהן, או נשאה, או האהיל הנזיר עליה, או האהילה הטמאה על הנזיר, או היה הנזיר ואחת מן הטמאות האלו באהל אחד הרי זה מגלח תגלחת טמאה, ומביא קרבן טמאה, וסותר את הכל: חוץ מן הרקב, שאינו מטמא במגע שאי אפשר שיגע

בָּכְלוּ, שֶׁהָרִי אֵינוֹ גּוֹף אֶחָד ; אָבֵל אִם נִשְׂאוּ, אוֹ נִטְמָא בְּאֵהָלוֹ
מִגִּלְחָה.

ז. וְכֵן נִזְיָר שְׁנֵגַע בְּעֵצִים הַמֵּת, אִפְּלוּ עֵצִים כְּשִׁעוּרָה, אוֹ נִשְׂאוּ
הָרִי זֶה מִגִּלְחָה עָלָיו, וּמִבִּיא קִרְבָּנוֹת טְמֵאָה, וְסוֹתֵר אֶת הַקּוֹדֶמִין ;
וְאֵין עֵצִים אֶחָד מִטְמָא בְּאֵהָל.

ח. אָבֵל אִם נִטְמָא בְּגוֹשׁ אֶרֶץ הָעַמִּים אוֹ בְּשָׂדֶה שֶׁנִּחְרַשׁ קֶבֶר
בְּתוֹכָהּ שֶׁהֵן מִטְמְאִין בַּמָּגַע וּבַמִּשָּׁא, אוֹ שֶׁהָאֵהִיל עָלָיו וְעַל
אֶחָת מִן הַשְּׂתִים עֲשֶׂרֶה הַשְּׂרִיגִים הַיּוֹצְאִים מִן הָאֵילָנוֹת, אוֹ
הַפְּרָעוֹת הַיּוֹצְאוֹת מִן הַגֶּדֶר, אוֹ מִטָּה אוֹ גָּמֶל וְכִיּוֹצֵא בּוֹ, אוֹ
שֶׁנִּטְמָא בְּאֵהָל רַבַּע עֲצָמוֹת שָׂאִין בָּהֶן לֹא רַב בְּנִין וְלֹא רַב מִנִּין,
אוֹ שֶׁנִּטְמָא בְּרַב־עִית דָּם מִן הַמֵּת שֶׁהִיא מִטְמָא בַּמָּגַע וּבַמִּשָּׁא
וּבְאֵהָל, אוֹ שֶׁנִּטְמָא בַּגּוֹלָל אוֹ בַּדֶּפֶק שֶׁהֵן מִטְמְאִין בַּמָּגַע וּבְאֵהָל,
אוֹ שֶׁנִּטְמָא בְּאֵבֶר מִן הַחַי אוֹ בְּאֵבֶר מִן הַמֵּת שָׂאִין עָלֵיהֶן בְּשׂוֹר
כְּרָאוּי הָרִי זֶה אֵינוֹ סוֹתֵר.

ט. אֵף עַל פִּי שֶׁבָּכַל אֵלוֹ הוּא טְמָא טְמַאת שְׁבַעָה, וּמִזֶּה
בְּשִׁלְיֵשִׁי וּשְׁבִיעִי אֵינוֹ מִגִּלְחָה תְּגַלְּחַת טְמֵאָה, וְלֹא מִבִּיא קִרְבָּנוֹת,
וְלֹא סוֹתֵר אֶת הַקּוֹדֶמִין ; אָבֵל כָּל יְמֵי הַטְּמֵאָה, אֵין עוֹלִין לוֹ מִן
מִנִּין יְמֵי נִזְיָרוֹתוֹ.

י. נֵגַע בְּאֵהָל הַמֵּת, אוֹ בַּכִּלִּים הַנוֹגְעִים בַּמֵּת אֵינוֹ מִזֶּה
בְּשִׁלְיֵשִׁי וּשְׁבִיעִי. וַיֵּרָאֵה לִי, שֶׁזֶּה דִּין הַמִּיחָד בְּנִזְיָר ; אָבֵל כָּל
אָדָם שֶׁנִּטְמָא בַּכִּלִּים טְמַאת שְׁבַעָה, יִזֶּה בְּשִׁלְיֵשִׁי וּשְׁבִיעִי כְּמוֹ
שֶׁיִּתְבָּאֵר בַּהֲלָכוֹת טְמַאת מֵת. וְכֵן יֵרָאֵה לִי, שֶׁזֶּה שְׂאִינוֹ מִזֶּה
בְּשִׁלְיֵשִׁי וּשְׁבִיעִי אִם נֵגַע בַּכִּלִּים, כְּדִי שִׁיעֲלוּ לוֹ יְמֵי טְמַאתוֹ
בַּכִּלִּים מִמִּנִּין יְמֵי נִזְיָרוֹתוֹ.

יא. נִזְיָר שֶׁנִּצְטָרַע וְהַחֲלִט כָּל יְמֵי חָלָטוֹ וּשְׁבַעַת יְמֵי סִפְרוֹ
שֶׁסּוֹפֵר אַחֵר שִׁיטָּהֵר מִצְרַעְתּוֹ בֵּין תְּגַלְּחַת רֵאשׁוֹנָה לַשְּׁנִיָּה, אֵין
עוֹלִין לוֹ מִיְמֵי נִזְיָרוֹתוֹ ; אָבֵל יְמֵי הַסֵּגֶר, עוֹלִין לוֹ. וְכֵן אִם זָב
בְּשָׂרוֹ, בֵּין אִישׁ בֵּין אִשָּׁה כָּל יְמֵי זִיבָתָן עוֹלִין לָהֶן, אֵף עַל פִּי
שֶׁהֵן טְמְאִין. וְדָבָר זֶה, הַלָּכָה לַמֶּשֶׁה מְסִינִי הוּא.

יב. אֵין צָרִיךְ לוֹמַר, שְׁאִם נִטְמָא הַנִּזְיָר בְּשָׂאֵר טְמָאוֹת שְׂיָמִי
טְמַאתוֹ עוֹלִין לוֹ, וְאֵינוֹ סוֹתֵר כָּלָם ; נִטְמָא בַּמֵּת בְּתוֹךְ יְמֵי
צְרַעְתּוֹ, סוֹתֵר אֶת כָּל הַקּוֹדֶמִין שֶׁהָרִי בְּנִזְיָרוֹתוֹ הוּא עוֹמֵד, וְאֵף
עַל פִּי שֶׁהוּא טְמָא.

יג. הַנִּזְיָר מִתֵּר בְּטְמַאת מֵת מִצֹּה, וּבְתַגְלַחַת מִצֹּה ; וְאִסּוּר
בֵּינָן מִצֹּה, כֵּינֵן הָרְשׁוֹת. כִּיצַד : מִי שֶׁנִּשְׁבַּע שִׁישְׁתָּה הַיּוֹם יֵין,
שֶׁהָרִי מִצֹּה עָלָיו לַשְּׁתוֹת, וְאַחֵר כֶּךָ נִדָּר בְּנִזְיָר חֲלָה נִזְיָרוֹת עַל
הַשְּׁבוּעָה, וְאִסּוּר בֵּינָן ; וְאֵין צָרִיךְ לוֹמַר שֶׁהוּא אִסּוּר בֵּינָן קְדוּשׁ
וְהַבְדָּלָה, שְׂאִינוֹ אֵלָא מִדְּבָרֵי סוֹפְרִים.

יד. וְכִיצַד הוּא מִתֵּר בְּטְמַאת מֵת מִצֹּה : הִיא מְהֵלֶךְ בְּדֶרֶךְ,
וּפָגַע בַּמֵּת שָׂאִין שָׁם מִי שִׁיקְבְּרָנוּ הָרִי זֶה מִטְמָא לוֹ, וְקוֹבְרוֹ.
וְדָבָרִים אֵלוֹ, דְּבָרֵי קְבֻלָּה הֵן.

טו. נִזְיָר וְכוּהֵן שֶׁפָּגְעוּ בַּמֵּת מִצֹּה יִטְמָא נִזְיָר, אֵף עַל פִּי שֶׁהוּא
סוֹתֵר יָמִים הָרֵאשׁוֹנִים וּמִבִּיא קִרְבֵּן טְמֵאָה ; וְאֵל יִטְמָא כּוּהֵן :
שֶׁזֶּה, קִדְּשָׁתוֹ קִדְּשַׁת שְׁעָה וְאִפְּלוּ הָיָה נִזְיָר עוֹלָם ; וְהַכּוּהֵן,
קִדְּשָׁתוֹ קִדְּשַׁת עוֹלָם.

טז. פָּגְעוּ בּוֹ שְׁנֵי נִזְיָרִים, אֶחָד נִזְיָר שְׁלוֹשִׁים יוֹם, וְאַחֵד נִזְיָר

מֵאָה יוֹם יִטְמָא נָזִיר שְׁלוֹשִׁים יוֹם. הִיָּה אֶחָד נָזִיר עוֹלָם, וְהַשְּׁנִי נָזִיר לְזִמָּן קָצוֹב יִטְמָא הַנָּזִיר לְזִמָּן קָצוֹב: שְׁנִזִּיר עוֹלָם, קִדְּשָׁתוֹ חֲמוּרָה מִזֶּה.

יז. וְכִיצַד הוּא מֵתָר בְּתַגְלַחַת מִצּוּה: נָזִיר שֶׁנִּצְטָרַע וְנִרְפָּא מִצָּרַעְתּוֹ בְּתוֹךְ יָמֵי נִזְיָרוֹת, הָרִי זֶה מְגַלַּח כָּל שְׁעָרוֹ שֶׁהָרִי תַגְלַחְתּוֹ מִצּוֹת עֲשֵׂה, שֶׁנֶּאֱמַר בַּמִּצְוָה "וְגִלַּח אֶת-כָּל-שְׁעָרוֹ". (ויקרא יד, ח). וְכָל מָקוֹם שֶׁאֵתָּה מוֹצֵא עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה אִם יָכוֹל אֵתָּה לָקִים אֶת שְׁנֵיהֶם, מוֹטָב; וְאִם לֹא, יָבוֹא עֲשֵׂה וְיִדְּחָה אֶת לֹא תַעֲשֶׂה.

יח. וְהָלֹא נָזִיר שֶׁגִּלַּח בְּיָמֵי נִזְרוֹ עוֹבֵר עַל לֹא תַעֲשֶׂה וְעֲשֵׂה, שֶׁנֶּאֱמַר "קִדְּשׁ יִהְיֶה גִדְּל פָּרַע, שְׁעַר רֹאשׁוֹ" (במדבר ו, ה) וּבְכָל מָקוֹם אֵין עֲשֵׂה דוּחָה אֶת לֹא תַעֲשֶׂה וְעֲשֵׂה שְׁכָמוֹתוֹ; וְלָמָּה דוּחָה עֲשֵׂה שְׁלֵתַגְלַחַת הַנִּגְעָה לְנִזְיָרוֹתוֹ: מִפְּנֵי שֶׁכָּבֵד נִטְמָא הַנָּזִיר בַּצָּרַעַת, וְיָמֵי חִלְטוֹ אֵין עוֹלִין לוֹ, כִּמוֹ שֶׁבִּאֲרָנוּ; וְהָרִי אֵינוֹ קִדּוּשׁ בָּהֶן. וּבִטֵּל הָעֲשֵׂה מֵאֲלִיו, וְלֹא נִשְׁאָר אֵלָּא לֹא תַעֲשֶׂה שֶׁהוּא "תַּעַר לֹא-יַעֲבֹר עַל-רֹאשׁוֹ" (במדבר ו, ה); וְלִפְיָכֶן בָּא עֲשֵׂה שְׁלֵתַגְלַחַת הַצָּרַעַת, וְדָחָה אוֹתוֹ.

הַלְבוּת נִזְיָרוֹת פֶּרֶק ח

א. תַּגְלַחַת טְהֵרָה בִּיצַד הִיא: כְּשִׁיגְמַר הַנָּזִיר יָמֵי נִזְיָרוֹתוֹ, מֵבִיא שְׁלוֹשׁ בְּהֵמוֹת, כָּבֵשׁ לְעוֹלָה וְכִבְשָׂה לַחֲטָאת וְאֵיל לְשִׁלְמִים; הֵבִיא שְׁלִשְׁתָּן וְלֹא פָרַשׁ הָרְאוּיָה לַחֲטָאת תִּקְרַב חֲטָאת, וְהָרְאוּיָה לְשִׁלְמִים שְׁלָמִים, וְהָרְאוּיָה לְעוֹלָה עוֹלָה.

ב. וּמֵבִיא עִם אֵיל הַשְּׁלָמִים, שְׂשֵׂה עֲשָׂרוֹנוֹת וּשְׁנֵי שְׁלִישֵׁי עֲשָׂרוֹן סֵלֶת אוֹפָה מֵהֶן עֲשָׂרִים חֻלָּה, עֶשֶׂר חִלוֹת מִצּוֹת וְעֲשָׂרָה רִקִּיקֵי מִצּוֹת; וּמוֹשֵׁחַ הָעֲשָׂרִים בְּרִבְעִיעִית שֶׁמֶן. וְשַׁעוֹר זֶה, הִלָּכָה לְמֹשֶׁה מִסִּינִי. וּמֵבִיא הָעֲשָׂרִים בְּכָלִי אֶחָד.

ג. וְשׁוֹחֵט הַחֲטָאת תַּחֲלָה, וְאַחֵר כֶּךָ הָעוֹלָה, וְאַחֵר כֶּךָ הַשְּׁלָמִים, וְאַחֵר כֶּךָ מְגִלַּח; וְאִם גִּלַּח אַחֵר שֶׁשָּׁחַט הַחֲטָאת אוֹ הָעוֹלָה, יֵצֵא. וּמִבְּשֵׁל אֶת הַשְּׁלָמִים, אוֹ שׁוֹלֵקֵן. וְלִזְקָח מִן הָרֹטֵב שְׁלִזְבָּחֵי הַשְּׁלָמִים, וְנוֹתֵן עַל הַשְּׁעַר, וְאַחֵר כֶּךָ מִשְׁלִיכוֹ לְאֵשׁ תַּחַת דֹּד הַשְּׁלָמִים; וְאִם הַשְּׁלִיכוֹ תַּחַת הַחֲטָאת, יֵצֵא.

ד. וְהֵיכָן מְגִלַּח שְׁעָרוֹ: בַּעֲזָרַת הַנָּשִׁים, בְּלִשְׁכַּת הַנָּזִירִים שֶׁהִיָּתָה שָׁם בְּקֶרֶן מִזְרָחִית דְּרוּמִית; וְשָׁם מִבְּשֵׁלִין שְׁלָמִיהֶן, וּמִשְׁלִיכִין שְׁעָרָן לְאֵשׁ. וְאִם גִּלַּח בַּמִּדִּינָה, יֵצֵא. וּבֵין שְׁגִלַּח בַּמִּדִּינָה, בֵּין שְׁגִלַּח בַּמִּקְדָּשׁ הוּא מִשְׁלִיךְ שְׁעָרוֹ תַּחַת הַדֹּד; וְאֵינוֹ מְגִלַּח עַד שִׁיְהִיָּה פֶתַח הָעֲזָרָה פְּתוּחַ, שֶׁנֶּאֱמַר "פֶּתַח אֶהָל מוֹעֵד" (במדבר ו, יח) לֹא שִׁיְגִלַּח כִּנְגֵד הַפֶּתַח, שֶׁזֶּה בְּזִיוֹן מִקְדָּשׁ הוּא.

ה. וְאַחֵר כֶּךָ נוֹטֵל הַכוֹהֵן אֶת הַזְּרוּעַ, בְּשִׁלָּה מִן הָאֵיל, וְחִלַּת מִצָּה אֶחָת מִן הַסֵּל, וְרִקִּיק אֶחָד; וְנוֹתֵן עַל כַּפֵּי הַנָּזִיר אוֹ הַנְּזִירָה, וּמְנִיפֵן. וְאַחֵר כֶּךָ הֵתַר הַנָּזִיר לְשִׁתּוֹת זֵיץ, וְלִהְטָמָא לְמֵתִים.

ו. נָזִיר מִמָּרֹט, אֵינוֹ צָרִיךְ לְהַעֲבִיר תַּעַר; וְאִם עַל פִּי שְׁאִין לוֹ שְׁעַר, אוֹ שְׁאִין לוֹ כַּפִּים הָרִי זֶה מִקְרִיב קָרְבָּנוֹתָיו, וְיִשְׁתָּה

וַיִּטְמָא. וְאִם הֵבִיא קִרְבָּנוֹתָיו, וְלֹא גִלַּח רֹאשׁוֹ אֵין הַתְּגַלְחַת מְעַכְבֶּת, אֲלֹא שׁוֹתֶה וּמִטְמָא לְעָרֵב: שְׁמִשְׁיִזְרֵק עָלָיו אֶחָד מִן הַדָּמִים, הֵתֵר אָף עַל פִּי שְׁלֹא נָתַן עַל כַּפָּיו, וְלֹא הִנִּיף; שְׁכַל דְּבָרִים אֵלּוּ, לְמַצּוֹה וְלֹא לְעַכֵּב. אָף עַל פִּי שְׁאִין הַתְּגַלְחַת מְעַכְבֶּת עָלָיו, מַצּוֹה לְגִלַּח אֶפְלוֹ לְאַחַר זְמַן מְרַבָּה; וְנִזְיֹר שְׁגִלַּח שְׁלֹא בַתְעֹר, אוֹ שְׁגִלַּח וְשִׁיר שְׁתֵּי שְׁעֵרוֹת לֹא עָשָׂה כְּלוּם, וְלֹא קָיָם מִצְוֹת גְּלוּחַ, בֵּין נִזְיֹר טָהוֹר, בֵּין נִזְיֹר טָמֵא.

ז. גִּלַּח וְהִנִּיחַ שְׁתֵּי שְׁעֵרוֹת, וַצִּמַּח רֹאשׁוֹ כְּלוֹ, וַחֲזַר וּגְלַחוּ כְּלוֹ עִם אוֹתָן שְׁתֵּי הַשְּׁעֵרוֹת, אוֹ שְׁגִלַּח אַחַת וּנְשָׂאָרָה אַחַת הָרִי זֶה קָיָם מִצְוֹת גְּלוּחַ; נִשְׂרָה אַחַת, וּגְלַח אַחַת אֵין כָּאֵן מִצְוֹת גְּלוּחַ.

ח. גִּלַּח עַל הַשְּׁלָמִים, וְנִמְצָא פְּסוּל תְּגַלְחָתוֹ פְּסוּלָה, וְזִבְחָיו לֹא עָלוּ לוֹ; גִּלַּח עַל הַחֻטָּאת, וְנִמְצָאת שְׁנִשְׁחָטָה שְׁלֹא לְשֵׁם חֻטָּאת, וְאַחַר כֵּךְ הֵבִיא הַשְּׁלָמִים וְהָעוֹלָה, וְקָרְבוּ כְּמִצְוֹתָן תְּגַלְחָתוֹ פְּסוּלָה, וְזִבְחָיו לֹא עָלוּ לוֹ. גִּלַּח עַל הָעוֹלָה וְעַל הַשְּׁלָמִים, וְנִשְׁחָטוּ שְׁלֹא לְשֵׁמֶן, וְאַחַר כֵּךְ הֵבִיא קִרְבָּנוֹת אַחֲרוֹת לְהַקְרִיבֵן לְשֵׁמֶן תְּגַלְחָתוֹ פְּסוּלָה, וְזִבְחָיו לֹא עָלוּ לוֹ. גִּלַּח עַל שְׁלִשְׁתָּן, וְנִמְצָא אֶחָד מֵהֵן כָּשֵׁר תְּגַלְחָתוֹ כְּשֵׁרָה, וַיִּבִּיא שְׂאֵר הַזִּבְחִים וַיִּקְרְבוּ כֹהֲלִכֶתֶן.

ט. כָּל מְקוֹם שְׂאֵמָרְנוּ, תְּגַלְחָתוֹ פְּסוּלָה הָרִי הוּא כְּמִי שְׁנִתְּגַלַּח בַּתוֹךְ יְמֵי נִזְיֹרוֹתָו, שֶׁהוּא סוֹתֵר שְׁלוּשִׁים יוֹם כְּמוֹ שְׂבָאֲרָנוּ; וְנִמְצָא מוֹנֶה שְׁלוּשִׁים יוֹם אַחֵר הַתְּגַלְחַת הַפְּסוּלָה, וּמִבִּיא קִרְבָּנוֹתָיו.

י. שְׁלָמִי נִזְיֹר שֶׁשְּׁחָטָן שְׁלֹא כְּמִצְוֹתָן כְּשָׂרִים, וְאֵין עוֹלִין לְבַעֲלִים לְשֵׁם חוֹבָה; וְנִאֲכָלִין לְיוֹם אֶחָד, וְאֵין טְעוּנִין לְחֵם, וְלֹא מִתְּנוֹת, וְלֹא זְרוּעַ.

יא. שְׁלוֹשׁ בְּהֵמוֹת הָאֵלּוּ, וְהִלָּחֵם הֵבֵא עִמָּהֶן הַכֹּל מִן הַחֲלִין, כְּשֶׁאֵר נִדְרֵי הַקֹּדֶשׁ, כְּמוֹ שִׁיתְּבָאֵר בְּמִקְוָמוֹ. הָאוֹמֵר הָרִינִי נִזְיֹר, עַל מִנֵּת שְׂאֵגִלַּח מִמַּעֲוֹת מַעֲשֵׂר שְׁנֵי הָרִי זֶה נִזְיֹר; וְאֵינוּ מִבִּיא קִרְבָּנוֹתָיו מִן הַמַּעֲשֵׂר, אֲלֹא מִן הַחֲלִין.

יב. הָאִישׁ שֶׁנִּדְרָה בְּנִזְיֹר יֵשׁ לוֹ לְהֵבִיא קִרְבָּנוֹת אָבִיו לְעֶצְמוֹ, וּמִגִּלַּח עָלֶיהָ; וְאֵין הָאִשָּׁה מִגִּלְחַת, עַל קִרְבָּנוֹת אָבִיהָ: וְדָבָר זֶה, הִלָּכָה מִפִּי הַקְּבֵלָה הוּא. פִּיֶּצֶד: מִי שֶׁהָיָה אָבִיו נִזְיֹר, וְהִפְרִישׁ מַעֲוֹת לְקִנּוֹת בֵּהֶן קִרְבָּנוֹתָיו, וּמֵת וְהִנִּיחַ הַמַּעֲוֹת הַסְּתוּמִין, וְאָמַר אַחֵר מוֹת אָבִיו, הָרִינִי נִזְיֹר עַל מִנֵּת שְׂאֵבִיא קִרְבָּנוֹתִי בְּמַעֲוֹת שֶׁהִפְרִישׁ אָבִי לְקִרְבָּנוֹתָיו הָרִי זֶה מִבִּיא מֵהֵן קִרְבָּנוֹתָיו.

יג. וְכֵן אִם הָיָה הוּא וְאָבִיו נִזְיֹרִים, וְהִפְרִישׁ אָבִיו מַעֲוֹת סְתוּמִין, וּמֵת הָאָב, וְאָמַר הֵבֵן אַחֵר מוֹתוֹ, הָרִינִי מִגִּלַּח עַל מַעֲוֹת אָבִי הָרִי זֶה מִבִּיא קִרְבָּנוֹתָיו מֵהֵן; אֲבָל אִם לֹא אָמַר, יִפְּלוּ הַמַּעֲוֹת לְנִדְבָה.

יד. מֵת הָאָב וְהִנִּיחַ בָּנִים רַבִּים חוֹלְקִין הַמַּעֲוֹת הַסְּתוּמִין, מִפְּנֵי שֶׁהָיָה יִרְשָׁה לָהֶן; וַיֵּשׁ לְכָל אֶחָד מֵהֶן, לְגִלַּח עַל חֲלָקוֹ. וְהַכְּבוֹר, נוֹטֵל בֵּהֶן פִּי שְׁנַיִם.

טו. בֵּין שֶׁהָיָה הָאָב נִזְיֹר עוֹלָם, וְהֵבֵן נִזְיֹר זְמַן קָצוֹב, בֵּין שֶׁהָיָה הָאָב נִזְיֹר זְמַן קָצוֹב, וְהֵבֵן נִזְיֹר עוֹלָם הָרִי זֶה מִגִּלַּח וּמִבִּיא קִרְבָּנוֹתָיו, מִמַּעֲוֹת נִזְיֹרוֹת אָבִיו.

טז. הִפְרִישׁ אָבִיו מַעֲוֹת לְהֵבִיא בֵּהֶן קִרְבָּנוֹת טְמֵאָה וּמֵת,

אין הֵבֵן מִבִּיא בָּהֶן קָרְבֵּן טְהוֹרָה; וְכֵן אִם הִפְרִישׁן הָאֵב לְקָרְבֵּן טְהוֹרָה, אֵין הֵבֵן מְגַלַּח עָלֵיהֶן תְּגַלַּחַת טְמֵאָה: שְׂדֵבָרִים אֵלוֹ סִפֵּק הֵן. וְאִם הִבִּיא, זִבְחִיו לֹא עָלוֹ לוֹ.

יז. הָאוֹמֵר הָרִי עָלִי לְגַלַּח נָזִיר חַיֵּב לְהִבִּיא קָרְבָּנוֹת תְּגַלַּחַת טְהוֹרָה, וּמִקְרִיבֵן עַל יְדֵי אֵיזָה נָזִיר שְׂרִיצָה. אָמַר הָרִי עָלִי חֲצִי קָרְבָּנוֹת נָזִיר, אוֹ אִם אָמַר הָרִי עָלִי לְגַלַּח חֲצִי נָזִיר הָרִי זֶה מִבִּיא חֲצִי הַקָּרְבָּנוֹת לְאֵיזָה נָזִיר שְׂרִיצָה, וְאוֹתוֹ נָזִיר מִשְׁלִים קָרְבָּנוֹתָיו מִשְׁלוֹ; אָבֵל אִם אָמַר הָרִי עָלִי קָרְבָּנוֹת חֲצִי נָזִיר הָרִי זֶה מִבִּיא קָרְבָּנוֹת נָזִיר שְׁלִים, שְׂאִין לָנוּ חֲצִי נְזִירוֹת.

יח. הָאוֹמֵר הָרִינִי נָזִיר, וְעָלִי לְגַלַּח נָזִיר, וְשָׁמַע חֲבֵרוֹ וְאָמַר, וְאֲנִי הָרִי חֲבֵרוֹ נָזִיר, וְאֵינוּ חַיֵּב לְגַלַּח נָזִיר אַחֵר: שֶׁהָרִי לֹא הִתְפִּיס עֲצָמוֹ אֶלָּא בְּנְזִירוֹת. וְאִם אָמַר וְאֲנִי וְעָלִי לְגַלַּח נָזִיר, הָרִי זֶה חַיֵּב. אִם הָיוּ פְּקָחִין, כָּל אֶחָד מֵהֶן מִבִּיא קָרְבָּנוֹת עַל יְדֵי חֲבֵרוֹ; וְאִם לֹא עָשׂוּ כֵן, חַיִּבִּים לְגַלַּח נְזִירִים אֲחֵרִים.

יט. הָאוֹמֵר הָרִי עָלִי לְגַלַּח חֲצִי נָזִיר, וְשָׁמַע חֲבֵרוֹ וְאָמַר, וְאֲנִי וְעָלִי לְגַלַּח חֲצִי נָזִיר זֶה מִבִּיא חֲצִי קָרְבָּנוֹתָיו שְׁלֹזָה, וְזֶה מִבִּיא חֲצִי קָרְבָּנוֹתָיו שְׁלֹזָה, וְכָל אֶחָד מֵהֶן מִשְׁלִים קָרְבָּנוֹתָיו, אִם הָיוּ פְּקָחִין; וְאִם לֹאוֹ, זֶה מִבִּיא חֲצִי קָרְבָּנוֹת לְאֵיזָה נָזִיר שְׂרִיצָה, וְזֶה מִבִּיא חֲצִי קָרְבָּנוֹת לְאֵיזָה נָזִיר שְׂרִיצָה.